

område, men ser man hovedproblemet i byfornyelsen i landsbyerne, tror jeg virkelig, man har behov for en meget lang cykeltur.

Så skal jeg bare repetere, at hensigten med lejelovsforliget, som SF er meget glad for, var at imødegå boligspekulation på den dér brutale måde, at udlejere, der gendulejede, hævdede husleje, selv om de ikke havde foretaget sig noget som helst. Det var det, vi ville til livs, men ikke, at de, som istandsætter, bliver straffet; tværtimod får de en forrentning af de penge, de bruger til istandsættelse.

Jeg synes, det er interessant, at Venstre så konsekvent er boligpolitisk fortalere for boligspekulationen. Kan Venstre virkelig holde til det?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Venstres ordfører snakkede så smukt om, hvor højt der var til loftet hos boligministeren. Jeg skal ellers love for, at vi kom ned i kælderhøjde, efterhånden som vi hørte hr. Hald Madsens tale.

Jeg er overrasket over, at man på den ene side kan rose boligministeren for et visionært debatoplæg og derefter holde en tale, som stort set alene handler om økonomi og om, at dette ikke må koste skatteyderne for mange kroner, og at man hellere må rive ned end at overveje sammenhængen med det bymiljø, der kommer ud af det.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Hald Madsen: Er det sådan, at Venstre allerede nu, hvor vi er gået i gang med en debatfase, altså langt fra et egentligt lovforslag, markerer, at når det gælder byfornyelse, hvad enten det er den tunge byfornyelse, som vi kender i brokvartererne i København, eller det drejer sig om den noget lettere byfornyelse i Københavns forstæder, i Århus, eller hvor det nu måtte være, anlægger partiet rent økonomiske betragtninger. Sammenhængen med det sociale, med det miljømæssige, med kriminaliteten og med andre faktorer er Venstre ikke parat til at drøfte og heller ikke de omkostninger, det indebærer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Jens Hald Madsen med sin tale demonstrerer en tendens, som vi har set i den senere tid, nemlig at partiet Venstre er på vej ud af dansk boligpolitik, i hvert fald på vej ud af det område, hvor der er mulighed for at opnå nogle resultater.

Det skal jeg ikke beklage, for det har jo vist sig ved flere lejligheder, senest i forbindelse med lejelovsspørgsmålet, som også hr. Jens Hald Madsen kom ind på, at det er muligt at opnå resultater i et samarbejde med denne regering, men at det ikke er muligt i samarbejde med Venstre, for de signaler, der blev givet her af Venstre, var af en sådan art, at jeg håber, at der vil blive reageret kraftigt på det fra regeringens side, og også således, at der tegner sig – ikke den mulighed, at en byfornyelsespolitik skal laves mellem Venstre og regeringen, men kun den mulighed, at en byfornyelsespolitik skal laves i et samarbejde mellem SF, Enhedslisten og regeringen, og så hvem der i øvrigt gerne vil være med. Men i hvert fald ikke partiet Venstre.

I den forbindelse synes jeg, det var godt at få afklaret, hvor Venstre stod, og at få nogle hensigter, som der ikke lægges skjul på, lagt klart frem. Al respekt for det. Vi fik på den måde etableret en god ramme for en debat om dansk byfornyelse og fik også klarlagt: Hvor ligger mulighederne, og hvor ligger mulighederne ikke?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg er glad for, at jeg kunne skabe debat. Jeg skal love for, at der var stor aktivitet. Det var desværre ikke i alt, jeg kunne registrere, at mine budskaber var kommet helt rigtigt frem.

Lad mig starte ned Socialdemokratiet. Det, det drejer sig om, er jo, at vi har set eksempler på, at omkostningsniveauet for byfornyelse har været for højt. Jeg skal da medgive, at der sker megen god byfornyelse, men der er altså nogle tilfælde, hvor vi har set, at omkostningsniveauet er væsentlig højere end ved nybyggeri.

Så blev der spurgt, hvad det egentlig kostede i hovedstadsområdet, og om jeg vidste det. Jeg kan sige, at den gennemsnitlige kvadratmeterpris for nyopførte parcelhuse i hovedstadsområdet i 1995 var omtrent 10.000 kr. pr. m². Det synes jeg svarer meget godt til mine eksempler, som ligger på over 11.000 pr. m². Jeg mener, at der er en problematik i det, som der skal ses på.

Til SF vil jeg sige: Jamen vi pointerer bare med hensyn til landsbyer, at det i hvert fald skal tages med. Vi pointerer bare, at et alternativ til byfornyelse altså også er nedrivning. Det er ikke alt, som er så skønt, at man skal bevare det. Så det alternativ skal man da kigge på.

Så vil jeg svare hr. Jørgen Estrup kort og sige: Vi synes da, det er herligt med en debat med